

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: איידלין	שם פרטי: ראיסה

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: גינדלמן	בלועזית	שם נעורים: גינדלמן
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: ראיסה	בלועזית	מין: נ
מקום לידה (ישוב, מחוז): לנינגרד	בלועזית	תאריך לידה: 20/03/1931
שם פרטי של האב: יעקב	בלועזית	ארץ לידה: ברית המועצות
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	בלועזית	שם פרטי ושם נעורים של האם: פניה וקסמן
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):	בלועזית	שם נעורים של האישה:
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: לנינגרד	בלועזית	ארץ המגורים: ברית המועצות
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	בלועזית	מקצוע לפני המלחמה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): פרם, רוסיה; אקמולינסק, קזחסטן	בלועזית	חבר בארגון או בתנועה:
האם היית בגטאות? אילו ומתי?	בלועזית	מקום השחרור: אקמולינסק, קזחסטן
האם היית במחנות? אילו ומתי?	בלועזית	תאריך השחרור: 1945
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?	בלועזית	לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? לנינגרד
מקומות/מחנות בדרך לארץ:	בלועזית	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):
שנת עליה: 1991	בלועזית	

אנא ספרי/י על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי בשנת 1931 בעיר לנינגרד בברית המועצות כבת בכורה לאב רופא צבאי ולאם עקרת בית. כשהייתי בת שבע, נולדה אחותי הקטנה פולינה. הורי הגיעו ללנינגרד מהעיר אולבסק באוקראינה, בה נולדו. באולבסק גרה המשפחה של הדודה שלי עם בת דודתי בלה ועם הסבא והסבתא, ההורים של אבא שלי. אני זוכרת שני אחים של אמי, שניהם גרו בעיר אקמולינסק בקזחסטן (אסטנה היום, בירת קזחסטן). אחד מהם היה סאשה ולאשתו קראו רוזה. האח השני היה שעה וקסמן והוא היה בעל תפקיד בכיר מאד בבניית הרכבות וסלילת הדרכים בקזחסטן.

נא ספרי/י על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

כשפרצה המלחמה גייסו את כל הגברים. הדוד שעה וקסמן היה בתפקיד בכיר וחשוב ולכן הוא נשאר בקזחסטן ולא יצא למלחמה. בזכות התפקיד שלו הוא יצר קשרים והחליט להוציא מאזור הסכנה את המשפחה שלו. באותו זמן אנחנו היינו בלנינגרד. היה כמעט בלתי אפשרי לעלות על רכבות שעזבו את העיר מאחר וכולן היו מלאות. דוד שלי אשר נמנה על בני המעמד הגבוה, פנה לחברים שלו והצליח להכניס אותנו לרכבת האחרונה שהצליחה לצאת מהעיר. לא היה לנו חשוב לאן היא נוסעת. העיקר לצאת מלנינגרד. יום לאחר שעלינו על הרכבת התחיל המצור על לנינגרד. בהתחלה היו בלנינגרד עוד כמה פתחים שאפשר היה לצאת דרכם. אחרי כן, היה אפשר לקבל אספקה רק דרך הים.

אמי עם אחותי ואיתי, הגיעה עם הרכבת לעיר פרם (PERM) שם פגשנו את המשפחה מאוקראינה (בת הדודה בלה עם אמא שלה וסבא וסבתא). הגרמנים כבר כבשו את אוקראינה אבל הדוד שעה הצליח להוציא אותם משם בזמן לפני הכיבוש. היינו כמה זמן בפרם ביחד איתם ואז הדוד שעה קרא לנו לבוא לקזחסטן. קראו לו מהצבא לחזור למוסקבה בגלל התפקיד הצבאי שלו. והוא לא רצה שהדודה רוזה (אשתו של האח) תשאר לבד, היא היתה חולה מאד ובעלה היה במלחמה. אז אחרי שהיינו זמן קצר בפרם, הגענו לאקמולינסק. הדוד עזר לאמא בעזרת הקשרים שלו לקבל עבודה ואני הלכתי לבית הספר. נשארנו באקמולינסק עד סוף המלחמה. בתוך הזמן הזה עברתי את מחלת השחפת.

אבי שירת כרופא צבאי. היה מקרה בו הגרמנים כיתרו את היחידה שלו וגרמו לניתוקה מהצבא האדום. בסופו של דבר, יחידתו הצליחה לברוח מהגרמנים. הם ברחו ליערות והתקדמו עד שנפגשו שוב עם הצבא האדום ואז הצטרפו שוב למלחמה והתקדמו עד לכיבוש גרמניה. ביום השחרור-5/9/1945 אבא שלי היה בין כובשי העיר קניגסברג.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

אחרי המלחמה חזרנו ללנינגרד. אבא שלי היה עדיין רופא צבאי ובשל תפקידו הוא הסתובב בכל רוסיה. בהתחלה שלחו אותו לארכנגלסק בצפון רוסיה. בשנת 1947 העבירו אותו משם לאיי קרלייה בים היפני. היו הרבה מאד אנשים שרצו לגור בלנינגרד, ולכן היה צפוף מאד. המשפחה שלנו קיבלה חדר אחד בתוך דירה גדולה. אמא שלי חששה שיתפסו לנו את החדר בזמן שהמשפחה תנדוד עם אבא ולכן אני נשארתי בלנינגרד כדי לשמור על החדר שלנו בזמן שאמי ואחותי הצטרפו לאבא שלי. הייתי לבדי בלנינגרד מגיל 14 ולמדתי במכון הפדגוגי לחינוך. בשנת 1952 אבא שלי פרש מהצבא. הוא היה קצין בדרגה גבוהה בזמן שפרש. באותה שנה התחתנתי עם ישי איידלין. במשך השנים נולדו לנו שתי בנות: מרינה ולנה.

נא ספרי/י על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

ביולי 1990 שתי הבנות עלו לישראל. אנחנו עלינו אחריהן בפברואר 1991. הגענו לארץ ביום האחרון של מלחמת המפרץ וקיבלנו מסכות גז כבר בשדה התעופה. הישר משם נסענו לקרית ארבע, בה אנו גרים עד היום. שתי הבנות נשואות. הבת הצעירה, לנה, עברה בשנת 1991 לאוסטרליה. היא ובתה, דניאלה גרות בסידיני.